

Andra söndagen i påsktiden

Tema: Påskens vittnen

Texter: [Jes 43:10-13](#); [1 Kor 15:1-11](#); [Joh 21:1-14](#); [Ps 145:1-7](#)

I min predikan på Långfredagens gudstjänst berättade jag att det finns en hel del texter i Nya testamentet som anknyter till texter i Gamla testamentet. För att de som skrev Nya testamentet ville att vi skulle förstå vem Jesus är, att han är den som Gud skulle sända till sitt folk, Messias, den eviga konungen.

Ibland står det att Jesus sa saker som också står i Gamla testamentet.

Ibland står det att Jesus gjorde saker som Gamla testamentet säger att Messias skulle göra.

Och ibland gjorde folket saker med Jesus som det står i Gamla testamentet att folket skulle göra med Messias.

När Jesus hade uppstått från de döda, när han hade fått sitt liv tillbaka, efter att han hade dött, då hänvisade han till vad han själv hade sagt och gjort, före sin död. Men han gjorde också en del saker som han själv hade gjort, innan han dog.

I dagens evangelietext berättas det att några av lärjungarna gav sig ut att fiska. De fiskade hela långa natten, men de fick ingen fisk.

När morgonen kom stod Jesus där på stranden. Han ropade ut till dem i båten. ”Mina barn, har ni ingen fisk?” Och de kunde bara bekräfta: Nej, de hade inte fått någon fisk. Jesus ropade då till dem att kasta ut näten på högra sidan av båten. Och när de gjorde det, då fick de på en gång så mycket fisk, så de nästan inte kunde dra in näten till båten.

Déjà vu. Har du hört det uttrycket? Déjà vu, det är franska och betyder ”redan sett”. Man brukar säga så när det känns som om man gör eller ser någonting som man tycker att man har gjort eller sett förut.

Jag tror att Petrus, och de andra lärjungarna som var med honom i båten, fick lite gåshud när de fick så oerhört mycket fisk den här gången. Déjà vu - har vi inte varit med om det

här förut?

För Jesus upprepade bara vad han hade gjort första gången de träffades. Då hade han lånat Petrus båt, för att sitta i den, en liten bit ut från land, när han talade till folket som hade samlats omkring honom. Och när han hade talat färdigt sa han åt Petrus att ro ut på djupt vatten och lägga ut näten där.

Petrus hade antagligen tagit intryck av vad Jesus hade sagt till folket, och på det viset fått förtroende för honom. För han svarade att de redan hade fiskat hela natten, utan att få någon fisk, men att eftersom det var Jesus som sa åt honom att göra det skulle han lägga ut näten igen. När han gjorde det fick han så mycket fisk så att båten höll på att sjunka.

Och samma sak hände alltså nu, igen. Och Petrus förstod att det var Jesus som stod där på stranden.

Lärjungarna hade redan mött Jesus flera gånger efter hans uppståndelse. Ändå förstod de inte direkt att det var han.

Jag kan tänka mig att de hade svårt att riktigt ta in att Jesus, som verkligen hade dött, nu faktiskt var levande igen. Kanske kändes det mest som en dröm, som en önskedröm. Och fastän de mötte honom gång på gång, så kände de inte riktigt igen honom.

Det var inte heller förrän de fick all den där fisken, som de kände igen Jesus, där vid sjön.

Kanske tänker vi oss att när Jesus kom tillbaka till livet var han tillsammans med sina lärjungar och sina vänner hela tiden, och att de bara var glada. Men av det som står i evangelierna förstår vi att det inte var på det viset.

Jesus visade sig för dem vid vissa tillfällen, men var inte med dem dag och natt. När han inte var tillsammans med dem trodde de kanske att de bara hade inbillat sig att han levde.

Men hur var det nu - varför stannade Jesus kvar på jorden en tid, efter sin uppståndelse, i stället för att bara ge sig av hem till sin Fader i himlen?

Den här söndagens tema är "Påskens vittnen". Och i den gammaltestamentliga texter står

det ”Ni är mina vittnen, säger Herren”.

Ni är mina vittnen. Och varför? Jo, ”för att ni skall få insikt och tro mig, förstå att jag är Gud”. Herren är den ende guden, står det. Ingen gud har blivit till före honom, ingen skall komma efter honom, ingen annan än han kan ge räddning. Han är Gud, också i framtiden är han densamma. Och det Gud gör kan ingen göra om intet.

Det var därför Jesus visade sig efter sin uppståndelse.

För kvinnorna vid graven. För de två lärjungarna på vägen till Emmaus. För alla lärjungarna, Och för mer än femhundra bröder, som det står i dagens episteltext.

För att de skulle förstå vem Gud är.

Och för att de i sin tur skulle vittna för oss om vem Gud är.

För att vi inte bara ska förstå, utan också få en tro på Gud, den enda guden som finns.

Påskens vittnen, det är kvinnorna vid graven, det är lärjungarna och det är bröderna.

Men det är också vi. Jag och du.

Ni är mina vittnen, säger Herren.

Vi är Guds vittnen, för att inte bara vi, utan alla människor ska förstå vem Gud är:

Att Gud är den enda guden som har funnits, den enda guden som finns och den enda guden som kommer att finnas.